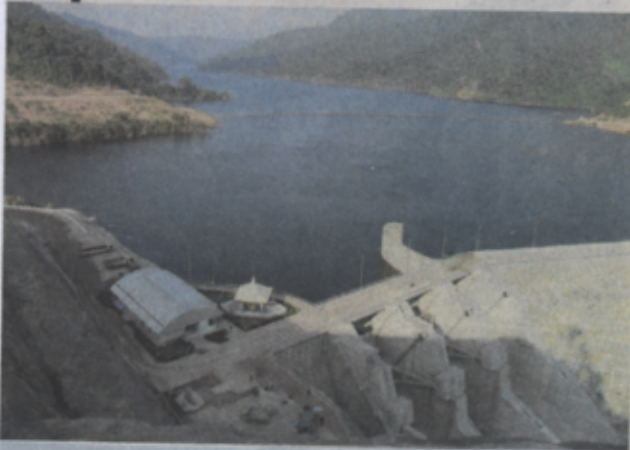

นักลงทุนไทยทุ่ม 70,000 ล้าน ผุดโรงไฟฟ้าพลังน้ำใน 'ลาว'

โรงไฟฟ้าน้ำจิม 2

เพื่อที่จะหากระบวนการผลิตเข้าป้อนรับการใช้ไฟฟ้าในประเทศไทย

“เพราะอนาคต 5-10 ปีข้างหน้า หากไม่มีแหล่งผลิตเข้ามาเสริม โอกาสที่พลังงานที่ใช้ในประเทศไทยจะไม่เพียงพอ เพราะการลงทุนสร้างโรงไฟฟ้าทุกโรงขนาดใหญ่ต้องใช้เวลานานเกือบ 10 ปี เริ่มจากการศึกษาสำรวจ 2-3 ปี ออกแบบ หาเงินกู้ ทำสัญญาอีก 2-3 ปี ก่อสร้างประมาณ 5 ปี แต่ละโครงการใช้เวลา 8-10 ปี ต้องมองไปข้างหน้ากว่า 10-15 ปี ต้องหาไฟฟ้าเข้าไปป้อน”

ประเทศลาวมีศักยภาพด้านโรงไฟฟ้าพลังน้ำค่อนข้างสูง จากการศึกษาของที่ปรึกษาต่างชาติที่ประเทศลาวนำมา สามารถผลิตได้มากถึง 25,000 เมกะวัตต์ จากพลังงานทั้งหมด เนื่องจากยังมีสัญญาระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลลาว ในการรับซื้อขายไฟในประเทศลาวประมาณ 7,000 เมกะวัตต์ภายในปี 2559 จึงเป็นที่มาว่าทุกอย่างมีสัญญารองรับในการที่ไทยรับซื้อไฟฟ้าจากลาว ซึ่งปัจจุบันมีสัญญาซื้อขายไฟไปแล้วประมาณ 5,000 เมกะวัตต์ ก็เหลืออีกประมาณ 2,000 เมกะวัตต์ ที่ยังรับซื้อเพิ่มเติม จึงเป็นที่มาของบริษัทที่มาลงทุนในลาว

เรามองการลงทุนในต่างประเทศ นอกจากลาวแล้วยังมีเวียดนาม อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย แต่ให้ความสำคัญกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างลาวก่อน ปัจจุบันบริษัทราชบุรีฯได้มาลงทุนโรงไฟฟ้าในลาวเกือบ 7 หมื่นล้านบาท โดยได้เซ็นสัญญาไว้จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย...

รายงาน

ในนิทานขุนบรมราชาธิราช ระบุไว้ว่า...คนชาติลาวเกิดมาจากน้ำเต้าใหญ่ 2 ลูก ตามภาษาบาลีเรียกว่า “ลาว” ต่อมาเพี้ยนเป็นลาว...เป็นประเทศตามประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่ยาวนานกว่า 400 ปี มีความรุ่งเรืองทางวัฒนธรรม ที่ใกล้ชิดกับพุทธศาสนาและการเกษตรกรรม

ลาวมีพื้นที่ทั้งหมด 236,800 ตารางกิโลเมตร ไม่มีทางออกทางทะเล มีความยาวเหนือจรดใต้ ติดต่อกับ 5 ประเทศ คือ จีน, พม่า, ไทย, กัมพูชา และเวียดนาม

ในปี 2518 ลาวได้สถาปนาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ล.) ปัจจุบันมีโครงการขนาดใหญ่จากหลายประเทศทั่วโลกเข้าไปลงทุน เนื่องจากมี

ศักยภาพด้านการพัฒนาสูง โดยเฉพาะนักลงทุนจากประเทศไทยไปสร้างโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่หลายแห่ง

จตุพร ไสภารักษ์
กรรมการผู้จัดการ บริษัท ราช-ลาว เซอร์วิส จำกัด เผยว่า บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทแม่ที่กรุงเทพฯ เป็นบริษัทเอกชนรายใหญ่ในประเทศไทย มีโรงไฟฟ้า

หลักอยู่ที่ จ.ราชบุรี มีกำลังผลิต 4,500 เมกะวัตต์ คิดเป็นสัดส่วน 15% ของการผลิตในประเทศไทย เนื่องจากเป็นบริษัทเอกชน เป็นบริษัทลูกของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) มีหน้าที่แสวงหาสถานที่ผลิตทั้งในและต่างประเทศ ขณะที่เมืองไทยแหล่งการผลิตมีจำกัด จึงได้ขยายขยายสู่ทางการลงทุนในต่างประเทศ

โรงไฟฟ้าน้ำจืด 2 ตั้งอยู่บริเวณบ้านท่าเรือ แขวงเวียงจันทน์ ขนาดกำลังผลิต 615 เมกะวัตต์ เป็นโรงไฟฟ้าพลังน้ำผลิตขายให้กับ กฟผ. ซึ่งพร้อมที่จะเดินเครื่องในปีนี้

โรงไฟฟ้าทางสา แขวงไชยบุรี เป็นโรงไฟฟ้าพลังความร้อนจากถ่านหิน ขนาดกำลังผลิต 1,878 เมกะวัตต์ พร้อมจะเดินเครื่องในปี 2558

โรงไฟฟ้าน้ำจืด 3 แขวงเวียงจันทน์ เป็นโรงไฟฟ้าพลังน้ำ ขนาดกำลังผลิต 440 เมกะวัตต์ พร้อมจะเดินเครื่องในปี 2560

และโรงไฟฟ้าพลังน้ำเซเปียน-เซินน้อยที่ลาวใต้ ตั้งอยู่ที่แขวงจำปาสัก และแขวงอัตตะปือ ขนาดกำลังผลิต 390 เมกะวัตต์ มีแผนจะเดินเครื่องในปี 2561

“อนาคตยังมองหากการลงทุนโรงไฟฟ้าขนาดเล็ก เนื่องจากที่ผ่านมาการลงทุนโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ ผลิตและขายไฟเข้าประเทศไทย ในขณะที่ลาวเองบางพื้นที่ที่ยังขาดแคลนไฟฟ้า ถึงตรงนี้ก็มองว่าจะช่วยพัฒนาโรงไฟฟ้าขนาดเล็ก 300 เมกะวัตต์ลงมา เพื่อจะสร้างผลิตขายไฟฟ้าให้กับชุมชนของลาวตามเมืองต่างๆ ซึ่งกำลังเสาะหาพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา ตรงนี้เป็นเป้าหมายของบริษัทที่จะต้องดำเนินการต่อไป”

ด้าน **อดิศักดิ์ สายิน** ผู้อำนวยการเขื่อนน้ำจืด 2 แขวงเวียงจันทน์ กล่าวถึงการพัฒนาชุมชนคนลาวว่า อยู่บ้านเขาก็ต้องดูแลเขา ให้รู้สึกเหมือนเป็นเพื่อน พี่น้องกัน เพราะลาวมีความเป็นอยู่ เรื่องภาษา ศาสนา วัฒนธรรม เรื่องอาหารการกิน คล้ายคลึงกับไทย เพียงแต่ตระหนักและให้เกียรติในฐานะประเทศเพื่อนบ้าน ในพื้นที่ก็ได้รับความอบอุ่นจากชุมชน เพื่อนร่วมงานดีมาก จากจุดนี้มองเรื่องของการพัฒนาชุมชน เมื่อบริษัทได้รับการตอบแทน บริษัทตอบแทนด้วยการพัฒนากลับไปสู่สังคมลาวด้วย

“การเยียวยาชาวบ้านในการจัดสรรอาชีพ ได้รับการตอบรับในเชิงบวก อย่างโครงการโรงไฟฟ้าน้ำจืด 2 ชาวบ้านกว่า 1,000ครัวเรือนที่อพยพออกไป ได้บ้านพักที่อยู่อาศัย การส่งเสริมอาชีพที่ดีขึ้น ซึ่งโครงการนี้ได้รับการชมเชยหลายองค์การว่า พัฒนาชุมชนได้ดี”

ทั้งนี้โรงไฟฟ้าเขื่อนน้ำจืด 2 ได้อพยพชาวบ้านสร้างบ้านให้ใหม่ที่เมืองเพ็ริ่น หลังจากอพยพแล้วก็มีแผนระยะยาว มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ ซึ่งทางรัฐบาลลาวก็ดูแลอย่างใกล้ชิด ดังนั้นเรื่องการประท้วงของชาวบ้านจะไม่ค่อยมี เพราะรัฐบาลลาวเป็นผู้กำกับดูแล

เกี่ยวกับเรื่องนี้ “จตุพร” กล่าวเสริมว่า ลาวมีประชากรกว่า 6 ล้านคน ชาวบ้านในพื้นที่ยังไม่มียารักษาโรค มีความยากจน ลาวคาดหวังว่าหาก

มีการพัฒนาในท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้น การใช้แรงงานส่วนใหญ่ใช้ประชาชนในท้องถิ่น ที่มีความสามารถ หรือเข้ามาทำงานร่วมกับบริษัทได้ แต่โดยหลักๆ แล้วต้องการให้ผู้ที่มาใช้แรงงานเข้ามาเรียนรู้เทคโนโลยีด้วย ซึ่งต้องแบ่งระดับผู้ใช้แรงงาน หรือพนักงานของวีซูออกเป็นหลายระดับ ตั้งแต่ผู้ใช้แรงงานโดยตรง พนักงานวิชาชีพ จนถึงพนักงานบริหาร จัดให้เป็นสัดส่วนไป แล้วแต่คนไหนเหมาะกับงานประเภทไหน

“โรงไฟฟ้าเขื่อนน้ำจืด 2 มีชาวบ้านเอาปลาเอาผักมาขาย เมื่อมีคนมาอยู่มากก็จะนำของมาขายกัน เกิดรายได้จากตรงนั้นขึ้นมา ในส่วนนี้ชาวบ้านอยู่แบบพอเพียงปลูกผักกินเองที่เหลือนำไปขายบ้าง ซึ่งทางโรงไฟฟ้าพยายามปรับปรุงพัฒนา ถ้ามีชุมชนทางการเกษตรที่เลี้ยงชีพได้ เป็นแบบเศรษฐกิจ แบบธุรกิจ จะต้องดูแลแต่ละโครงการ แต่ละหมู่บ้าน มีความถนัดความชำนาญแต่ละคนไป”

สำหรับพื้นที่การทำประมงบริเวณเขื่อนนั้น จะจำกัดให้เฉพาะที่เข้าไปหากินจับปลาได้ ตรงไหนอันตรายโดยเฉพาะพื้นที่บริเวณการสร้างโรงไฟฟ้า ไม่ควรที่จะเข้าไปใกล้ในรัศมีที่จำกัดอยู่ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะทำประมงไม่ได้ เพราะเป็นทรัพยากรที่ต้องใช้ให้มีชีวิตหากิน ซึ่งทางบริษัทไม่ได้มีข้อห้าม

จตุพรยืนยันทั้งห้าว่า “นอกจากนี้เรายังให้ความสำคัญการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น เพื่อให้ตรงกับนโยบายของรัฐบาลลาวที่อยากจะสร้างงาน สร้างคน และสร้างเศรษฐกิจ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นต่อไป”

พันธุ์ แก้วน้อย

